

Sagen var i Orden, og derefter blev han spurgt af Hensyn til Valutaloven.

Den højtærede Minister vidste endvidere, at Bankinspektøren anslog Tabet til 7,2 Mill. Kr. ifølge en meget optimistisk Opgørelse, som han selv siger, fordi den var foretaget saa hurtigt, at der var visse Engagementer, han ikke havde undersøgt. Ministeren vidste, at det ikke kom frem for Offentligheden, og dog gjorde Ministeren intet. Han tillod tværtimod, at Offentligheden fik et ganske andet Indtryk, og at 8 Mill. Kr. gik ind i en Bank, hvor de ikke kunde være tilstrækkelige. Ministeren vidste, at Bankinspektøren ikke ansaa det for nødvendigt, at disse Oplysninger kom frem, hvis det lykkedes at skaffe Pengene indenfor Andelsorganisationerne, medens de i modsat Fald maatte frem, og dog gør Ministeren intet.

Jeg vil derfor nu gerne spørge den højtærede Minister: Gjorde han Nationalbanken bekendt med, at Synspunktet var det, at hvis Pengene kunde faas indenfor Andelsorganisationerne, indenfor de indviedes Kreds, behøvede Oplysningerne ikke at komme frem, men ellers skulde de frem? Gjorde Ministeren endvidere de øvrige Ministre bekendt med, at han havde modtaget en Indstilling af denne Art fra en Embedsmand? Ellers synes jeg, at Ministeren har paadraget sig et stort Ansvar.

Ministeren vidste eller burde vide, at det Regnskab, der blev forelagt i Marts 1925, ifølge Bankinspektørens egen Opgørelse var urigtigt, og dog blev der ikke gjort noget for at sige til Offentligheden, at saadan og saadan var det.

Jeg forbavses over, at den højtærede Minister, som jo siger, at hans Regering navnlig skal støtte sig til Administrationen, ikke har gjort noget for at gennemføre Bankloven administrativt godt. Den højtærede Minister kunde have gennemført Principperne i den nye Banklov der, hvor der ikke krævedes Lovhjemmel for at handle, men det har den højtærede Minister ikke gjort, han har end ikke paaset, at den gamle Lovs Regler blev opfyldt, ja Ministeren har positivt tilladt, at man saa bort fra den gamle Lovs Regler, at man skjulte det og det — oven i Købet *det* har han gjort. Det har den Mand gjort, som er Fader til et nyt Banklovsforslag, som vil vise, at

den gamle Banklov er umulig! Han kræver ikke en Gang den gamle Banklov opfyldt, men tillader positivt, at man ser bort fra den, at man skjuler de Oplysninger, som Bankloven siger skal frem.

Hvordan er saa den højtærede Ministers Stilling til denne Sag efter Bankinspektørens Indstilling? Ja, Ministeren siger: Nu skal jeg lade Bankinspektøren undersøge alt dette, og naar han saa har gjort det, skal det blive lagt frem for Offentligheden. Jeg kan forstaa, om Ministeren havde sagt det, hvis han havde været uvidende om Forholdet med Bankinspektøren, men naar han var vidende derom, hvordan kan han dog saa sige det? Det er dog i Strid med alt, at den Mand, som netop her har optraadt paa denne Maade, selv skal undersøge dette Forhold; det gaar dog ikke. Jeg synes oven i Købet, at man maa være saa konsekvent, som jeg selv mener at have været, idet man selvfølgelig ikke kan være med i en Kommission, der skal undersøge en Sag, hvor man eventuelt selv kan blive Vidne.

Jeg haaber, at den højtærede Minister vil besvare de Spørgsmaal, jeg her har stillet til ham om, hvad han vidste om Bankens Likviditet, og hvilke Raad han har faaet den 15. Januar med Hensyn til at se bort fra Bankinspektørens Opgørelse af Tabene og med Hensyn til at fortsætte, og hvem han har givet Underretning om, at Banktilsynets Mening var, at kunde man blot faa Pengene hos Andelsorganisationerne, skulde man ikke frem med de Oplysninger, som det ellers var nødvendigt at komme frem med, hvis man skulde gaa udenfor dem.

Jeg skal dernæst tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører vidste jo fra Udvalget, at der var svage Punkter i Ministerens Stilling. Derfor søgte den ærede Ordfører tilbage til den tidligere Ministers Stilling og sagde, at den nuværende Minister var lænkebunden ved, at den tidligere Handelsminister havde dispenseret fra Banklovens Bestemmelse om de 10 pCt., der skulde være til Stede som Garantikapital, og at denne Dispensation skulde være gældende indtil Juli 1925. Jeg maa sige, at jeg forstaaer ikke den ærede Ordfører paa dette Punkt. Den ærede Ordfører siger,